

ΙΖ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΡΩΜΑΙΩΝ.

α'. Εἰς δὲ τὴν Ἰταλίαν ἐσάθησαν μὲν πολλὰ παλαιά ἔθνη· ἀλλ’ ἀπὸ τὴν ἴσοριαν δὲν ἥξεύρομεν ἦλο περὶ αὐτῶν ὡς Βέβαιον, παρὰ ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι αὐτῆς ἐσάθησαν οἱ Κελτίθηρες· ἐπειτα δὲ ἥλιθον πολλαὶ Ελληνικαὶ ἀποικίαι εἰς αὐτὴν.

Π. X. β'. Καὶ πρώτη μὲν Ελληνικὴ ἀποικία ἦτον ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐφερεν εἰς τὰ παρόλια τῆς Ἰταλίας ὁ Οἰνάτρος, νίστος τοῦ Λυκάωνος, Βασιλέως τῆς Αρκαδίας· τοῦ δποίου ὁ διάδοχος Ἰταλὸς ἐδωκε τὸ ὄνομά του εἰς τὸν τόπον, καὶ ὠνομάσθη Ἰταλία.

1389 γ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐβασίλευεν ὁ Π'ανος περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τίβερεως ποταμοῦ· καὶ εἰς τὸν καιρὸν του λέγοντιν ὅτι ὁ Κρόνος, διωχθεὶς ἀπὸ τὸν νίστον του Δία ἀπὸ τὴν Κρήτην, ἥλιθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐδίδαξε τὴν γεωργικὴν, καὶ τὰς λοιπὰς τέχνας· Καὶ ἐκ τούτου ὠνομάσθη ὁ καιρὸς ἐκεῖνος Χρυσοῦς Άιών.

1300 δ'. Υἱερον δέ, ὅτε ἥνθον οἱ Τυρρηνοὶ, διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ διὰ τὰς τέχνας, ἥλιθεν ὁ Εὔανδρος μὲ Πελασγοὺς καὶ Αρκάδας εἰς τὸ Λάτιον, ὃπου ὤζουν οἱ Οἰνάτροι μετὰ τῶν Αθηναγίνων· Καὶ οἱ Πελασγοὶ ἐκτισαν τὸ Παλλάντιον, μικρὰν ἀκρόπολιν, πλησίον τοῦ Τίβερεως ποταμοῦ· Αὐτὴν ἡ ἀποικία λέγοντιν ὅτι ἐφερε τὰ γράμματα, τὴν μουσικὴν, καὶ πολλὰς τέχνας εἰς τὸ Λάτιον.

ε'. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιεροφὴν ἐκ τῆς Τροφάδος πολλοὶ Ελληνες μετάκησαν εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἰταλίας· καὶ ὠνομάσθη ἐκ τούτου ὁ τόπος ἐκεῖνος Μεγάλη Ελλὰς, ὅμοι μὲ τὴν Σικελίαν.

1204 σ'. Μετὰ δὲ τὴν φθορὰν τῆς Τροφάδος, ἥλιθον καὶ Τρῷες εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὁ Αντίνωρ καὶ ὁ Αἰγείας, εἰς τὴν Λαύρειτον· ὃπου ὁ Αἰγείας ἐνυψεύσθη Λαύριαν τὴν ιδιγατέρα τοῦ Λατίου, ὅστις ἐβασίλεψε τότε ἐκεῖ· καὶ ἔμεινε διάδοχός του· καὶ οὗτος, ξειω-

θέντες οἱ Τρῷες μὲ τοὺς ἐγχωρίους, ὡρομάσθησαν
Λατῖνοι· Εἴ πειτα δὲ ὁ Αὐστάνιος, νῦν τοῦ Λιγείου,
ἔκτισε τὴν Αὐλβανού λόγγαν, ἔγονν, Λευκομακρόπολιν.

ξ'. Μετὰ δὲ τὸν Αὐστάνιον δὲν ἥξενδρομεν, τέ ήκο-
λούθησεν εἰς τὴν Ιταλίαν, μέχρι τοῦ καιροῦ τοῦ
Ηρόκα, ιδ' βαλέως τῶν Αὐλβανῶν· Τούτου τοῦ Ηρόκα
οἱ δύο υἱοὶ, Νομῆτωρ καὶ Αἰμούλιος, ἐμοιράσθησαν
τὸ βασιλεῖον· αὐτὸς δὲ Αἰμούλιος ἥρπασε καὶ τὸ μέρος
τὸν αδελφοῦ του Νομῆτορος· Καὶ αὐτὸν μὲν ἔβαλεν
εἰς φυλακὴν· τὴν δὲ θυγατέρα του Ρέαν Σιλβίαν
ἔχαμεν ἔρισσαν ἐκ τῶν Εγιάδων· αἱ ὄποιαι ἔπρεπε
να παρθενεύωσι· καὶ οὕτως ἤλπιζεν ὅτι θέλει χαθῆ
τὸ γένος τοῦ Νομῆτορος.

ϟ'. Άλλ' ἡ Σιλβία, καὶ μὲν ὅλον ὅτι ἦτον ἴέρισσα,
ὅμως κρυψίως ἐγένητε δύο διδύμους νήσους· τὸν Ρώμον
καὶ τὸν Ρωμέλον· Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Αἰμούλιος,
τὴν μὲν Ρέαν ἐφυλάκωσε· τὰ δὲ τέκνα της ἐρήμηρεν
εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν· διὰ νὰ μὴν εὔρειθῇ σπέρ-
μα ἐκ τοῦ γένους τοῦ Νομῆτορος· Άλλ' εὗρεν αὐτούς
τις ποιμὴν Φαῦσος εἰς τὴν ὅχθην τοῦ ποταμοῦ εἰς
μίαν σκάφην, καὶ τοὺς ἀνέθρεψεν.

ϛ'. Οὗτοι δὲ, ἀφ' οὗ ηὔξηνθησαν, ἔμαθον τὰ περὶ
ἔαυτοὺς, καὶ τὸν μὲν Αἰμούλιον ἐφόνευσαν· τὸν δὲ
πάππον Νομῆτορα κατέσησαν βασιλέα· καὶ ἥλευθέ-
ρωσαν τὴν μητέρα των ἐκ τῆς φυλακῆς· καὶ λαβόντες
παρὰ τοῦ πάππου των τόπον εἰς ἀποικίαν, συνήγαγον
διαφόρους ἀνθρώπους εἰς αὐτὴν· ἀπὸ τοὺς δύοις
οἱ περισσότεροι ἦσαν Ληγαὶ· ἀλλὰ θέλοντες νὰ κτί-
σωσι πόλιν, ἐφιλονείκησαν περὶ τοῦ τόπου, καὶ ἥλ-
θον εἰς χεῖρας, καὶ ἐφονεύθη ὁ Ρώμος.

Ϛ'. Μείνας δὲ ὁ Ρωμέλος μόνος, ἔκτισε τὴν Ρώμην· Χ.
μην ἔκει, ὅπου καὶ τὴν σήμερον εὑρίσκεται· καὶ οἱ 753
Ρωμαῖοι ἥριθμουν τὰ ἔτη ἀπὸ κτίσεως αὐτῆς.

ιά'. Λιήρεσσαν δὲ οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἔξουσίαν εἰς
τοῖα· εἰς τὸν Ηγεμόνα, εἰς τοὺς Ηατρίκιους, καὶ εἰς
τὸν Δῆμον· Καὶ οἱ μὲν Ηατρίκιοι συνεργότουν τὴν

Σύγκλητον Βοιωτῶν· ὁ δὲ Λῆμος ἔχαμε μὲν τὰς ἐποφάσεις, ἐποφεπεν ὅμως νὰ τὰς ἐγκρίνῃ καὶ ἡ Σύγκλητος· ὁ δὲ Ηγεμὼν διέκει τὸ εράτευμα· εἰχε τὴν ἀρχιερατικὴν ἀξίαν· καὶ τὸ νὰ προσκαλῇ τὸν δῆμον.

ιθ'. Άλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχον γυναικας οἱ οὔτω συναχθέντες Ρ' ωμαῖοι, εἴς μίαν δημοσίαν ἰσοργήν, ὥπου συνέδραμον πολλοὶ ἔστοι σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ὁ Ρ' ωμύλος ἔδωκεν ἀδειαν νὰ ἀρπάσωσι τὰς ἄνηστρας τῶν ξένων· καὶ ἐκ τούτου ἡρολούσθησε πόλεμος· καὶ ἐντάκτησαν οἱ ἔστοι· καὶ οὕτως ηὔξησε τὸ βασιλεῖον τῆς Ρ' ωμης.

γ'. Ε' πειδὴ δὲ Τάτιος ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ἔγκλασε τοὺς Ρ' ωμαίους, καὶ συνέβασίλευε μὲν τὸν Ρ' ωμύλον· ἐκ τούτου πολλοὶ Σαβῖνοι, συνῆλθον εἰς τὴν Ρ' ωμην, καὶ ἐκτίσαν τὸν Κυρινάλιον καὶ Καπιτωλίνον λόφον· καὶ εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἑκατὸν ἐκ τῶν Σαβίνων· καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἤρωθησαν τὰ δύο ἔθνη.

ιδ'. Άλλ' εἰς τὸ μεταξὺ ἐγονεύθη ὁ Τάτιος, καὶ ὁ Ρ' ωμύλος δὲν ἐτιμώρησε τοὺς φονεῖς· ὅθεν ἡ Γερουσία, καὶ δὲν αὐτὸς καὶ διὰ τὴν φιλαρχίαν τοῦ Ρ' ωμύλου, τὸν ἐμίσησε· καὶ εἰς μίαν κακοκαιρίαν τὸν ἐφόνευσε· Καὶ διὰ νὰ διστομήσῃ τὸν λαὸν, διέδωκε λόγον ὅτι ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν· καὶ ἐπροσκυνήθη ὡς Θεὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυρίτος· Καὶ ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ἀρχὴν τὸ νὰ ἀποθεώγωνται οἱ βασιλεῖς τῶν Ρ' ωμαίων.

Π. X. ιε'. Ε' πειτα δὲ μετὰ ἦτος διὰ ἐκλέχθη Νομοῖς ὁ 715 Πομπίλιος ὑπὸ τοῦ δῆμου διάδοχος· ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Κυριτῶν, καθέδραν τῶν Σαβίνων· Οὗτος ἐξημέρωσε τὰ ἔθνη τῶν Ρ' ωμαίων, εἰσήγαγε τὴν γενογρίαν, καὶ τὴν θρησκείαν· ἐσίξησε τὸ τάγμα τῶν Ε' σιάδων παρθένων· αἱ δύοιαι, εἶχον τὴν ἐπιγασίαν τοῦ ἱεροῦ πυρὸς τῆς Ε' σιάς· Ε' σύξησε δὲ καὶ τὸ σύζημα τῶν Εἰρηνοποιῶν· τῶν ὁποίων τὸ ἔργον ἦτον νὰ ἀποφασίζωσι περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης.

ιζ'. Εἶπειτα δὲ ἐκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Ρώμης ὁ π. Χ. Τοῦκλος Οὐσίλλιος, καταγόμενος ἐξ Μεδουλίας πόλεως τῶν Αἰγανῶν· οὗτος ἐγάθη πολεμικὸς· ὅτεν πολεμήσας κατὰ τῶν Αἰγανῶν, κατηδάφισε τὴν Αἴγανην Λόγγαν· καὶ ἔγραψε τοὺς κατοίκους εἰς τὴν Ρώμην.

ιξ'. Ματὰ δὲ τούτοις ἐβασίλευσεν ὁ Αὐγούστος Μάρκος, ἔγχοντος τοῦ Νομιᾶ Πομπούλιου· ὅστις νικήσας τοὺς Λατίνους, ἥντας καὶ τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν μὲ τὴν Ρώμην. 640

ιη'. Βαροζύνιος δὲ ὁ Ηρίσκος, γενόμενος ἐπίτροπος τῶν μέτων τοῦ Αὐγούστου, ἐσφετερίσθη τὴν βασιλείαν· καὶ διὰ νὰ σερεωθῇ εἰς τὸν θρόνον, ἐπρόσθεσεν εἰς τὴν Βούλην ἔτι ἐξατὸν βουλευτὰς· εἰς δὲ τὰς Εὐστάθιας, ἐπρόσθεσεν ἔτιδύο, καὶ ἔγειναν ἄξενος καὶ διώρυσε ποιηὴν διὰ τὴν μῆτραν τοῦ Αὐγούστου τὴν παρθενίαν· Εὐσόλισε τὴν Ρώμην μὲ πολλὰς οἰκοδομὰς ἀναγκαιάς· καὶ ηὕξησε τὴν ἐπικράτειαν, κυριεύσας πολλὰς πόλεις. 616

ιθ'. Οἱ δὲ νιοὶ τοῦ Αὐγούστου, διὰ νὰ λά�ωσι τὸν πατρικὸν θρόνον, ἔβαλαν δύο βοσκοὺς καὶ τὸν ἐφόνευσαν.

ιζ'. Μετὰ δὲ τὸν ιτάνατον τούτου ἐβασίλευσε Σέρ-
γιος ὁ Τούκλιος, γαμήλιος τοῦ Ταρζυνίου· Οὗτος διε-
μοίρασεν ὅλον τὸν λαὸν εἰς δεκαεννέα φυλὰς· συνέ-
σησε τὸ τάγμα τῶν Εὐζατῶν, διορίσας νὰ ἀκλάτητη-
ται κατὰ πενταετίαν· καὶ ἐξ τούτων ὠνομάσθη ἡ Λού-
ξου· καὶ ἐχρησίμευεν εἰς μέτρον χρονολογικὸν· οἱ δὲ
Εὐζατῶν ἐξήταξον κατὰ πενταετίαν τὰς περιουσίας
ἐκάστων.

ια'. Ταρζύνιος δὲ ὁ 6', ἔγχοντος τοῦ α', Ταρζυ-
νίου, ἐπωνομάσθη Σούπερβος· οὗτος φονεύσας τὸν
πενθερόν του Σέργιον καὶ τοὺς πατρικίους, ἔκαθε
τὴν βασιλείαν· Οσοι δὲ τῶν πατρικίων ἐφυγοῦν εἰς
τοὺς Γαλλίους, καὶ αὐτοὺς ἐφόνευσε, καὶ τοὺς Γα-
λλοὺς ὑπέταξε μὲ ἀπάτην, μεταχειρισθεὶς μέσον τὸν
ειόρ του Σῆρον. 534

ιβ'. Εἶπειδὴ δὲ ἐφέρετο σκληρῶς καὶ ἀπανθρώ-
πον Κατσκέτη 508

ΠΑΝΤΙΣ ΗΜΙΟΝΙΑ ΦΛΟΥΦΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πως, τὸν ἐμίσησαν οἱ Ι' αμαῖοι· Καὶ Μάρκος Ι' οὐνιος, ὁ ἐπωνομασθεὶς Βροῦτος, διέγειρε τὴν Βουλὴν καὶ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐδίωξαν· καὶ ὥρκισθησαν δημοσίως, νὰ μὴ δεχίτωσιν εἰς τὸ ἔξης βασιλέα.

II. X. 508 χγ'. Οὗτως οὐκ συνέσησαν δημοκρατίαν, Καὶ ἐκλεξαν δύο Υπάτους ἀπὸ τοὺς πατρικίους, διορίσαντες νὰ ἀλλάττωνται κατ' ἔτος.

χδ'. Συναγαγὼν δὲ ὁ Ταρκύνιος σράτευμα, ἐμβῆσεν εἰς τοὺς Ι' αμαῖκους τόπους· ἀλλ' οἱ Ι' αμαῖοι τυν ξενίκησαν, ὅδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Υπάτου Ποπλίου Βαλλερίου.

χε'. Εἶπειτα δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Τυρρηνῶν Πορσίγνας, ιέλων νὰ κατασήσῃ τὸν Ταρκύνιον, εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ι' ὀμην· ἀλλ', ἐπειδὴ ὁ Μούζιος, νέος εὐγενὴς, ἦλθεν εἰς τὸ σρατόπεδον νὰ τὸν φονεύσῃ· καὶ πιασθεὶς, ἡναγκάσθη νὰ βασάξῃ τὴν χειρά του ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ· καὶ καιομένης τῆς χειρὸς, ἐλεγεν, ὅτι τριακόσιοι Ι' αμαῖοι εἴναι εἰς τὸ σρατόπεδόν του, προσμένοντες εὐκαιρίαν, διὰ νὰ τὸν φονεύσωσι· φοβηθεὶς, ἐκλεισεν εἰρήνην μὲν τοὺς Ι' αμαίους, καὶ ἀνεχώρησε.

χξ'. Ταλαιπωρούμενοι δὲ οἱ δημόται ἀπὸ τοὺς πολέμους τούτους, ὅχι μόνον ἔγειναν πάμπτωχοι, ἀλλὰ καὶ κατεχρεώθησαν· καὶ δὲν ἦτελον πλέον νὰ ἐκερατεύσωσι κατὰ τῶν Λατίνων· καὶ ἐξήτουν νὰ τοὺς συγχωρηθῶσι τὰ χρέη· τὰ δποῖα ἔχρεώζουν εἰς τοὺς πατρικίους· οἱ ύποιοι διὰ τὰ χρέη ταῦτα τοὺς μετεχειρίζοντο ὡς ἀνδράποδα.

499 χζ'. Ή δὲ Σύγκλητος τότε εἰσήγαγε Δικτάτορα, ὁ ὃποιος εἶχεν ἀπόλυτον μὲν ἐξουσίαν ζωῆς καὶ οὐανάτου· πλὴν ὀλιγοχρόνιον, ἐς δηλαδὴ μηνῶν· καὶ εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ ἐκλέγῃ ἐνα Ι' ππαρχον, ὡς συμβοηθὸν· τοῦ δποίου ἡ ἐξουσία ἦτον ἴσοχονος μὲ τὴν τοῦ Δικτάτορος· Ηρῶτος οὖν δικτάτωρ μὲν ἔγειρεν ὁ Λάραιος· Ι' ππαρχος δὲ, ὁ Σπούριος Κάσσιος.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ

κη'. Ε'πειδὴ δὲ πάλιν ὁ δῆμος ἐπιμένων εἰς τὸ ζήτημά του, δὲν ἥθελε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν πόλεμον τὸν κατὰ τῶν Οὐολούσκων· Σερβίλλιος ὁ Υ' πατος ὑπεσχέθη εἰς αὐτοὺς, ὅτι θέλει ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν των, καὶ τοὺς κατέπεισε· Καὶ νικήσας τοὺς ἔχθροὺς, ἔμοιρασε τὰ λάγῳρα εἰς τοὺς ερατιώτας· Άλλὰ τοῦτο δὲν ἐυχαρίσησε τὸν δῆμον· ἀλλ' ἐπέμενεν εἰς τὸ ζήτημά του πάλιν· ὁ δὲ Μενήνιος τοὺς κατέπεισε μὲν νὰ ἡσυχάσωσιν· ὅμως μὲ συμφωνίαν νὰ διορισθῶσι· Ιῆμαρχοι· τοὺς ὅποίους αὐτοὶ λέγουσι Τριβούνους· Τοκτό· Μετὰ ταῦτα δὲ ἀνεκαίνισαν τὸν πόλεμον οἱ Οὐολούσκοι· ἀλλὰ νικηθέντες, ἔχασαν τὴν πόλιν των Κοριόλους· Οὕτεν ὁ ερατηγός τῶν Ρ' ώμαίων Πάϊος ὁ Μάρκιος ὡνομάσθη Κοριολανὸς· Οὗτος δὲ ὁ Πάϊος ἐξωρίσθη μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοὺς Τριβούνους, καὶ κατέφυγεν εἰς τοὺς Οὐολούσκους· ἀπὸ τοὺς ὅποίους λαβὼν εράτευμα, ἥλθεν εἰς τὴν Ρ' ώμην, καὶ ἐπαπείλει αὐτῆς τὸν ὄλειθρον· Άλλὰ καμφίθεὶς εἰς τὰς παρισκλήσεις τῆς μητρός του Οἰνετονορίας, ἀνεχώρισε, χωρὶς νὰ κακοποιήσῃ τὴν Ρ' ώμην· καὶ οἱ Οὐολούσκοι τὸν κατέσφαξαν.

λ'. Ε'ν τούτῳ δὲ ὁ Υ' πατος Κάσσιος ἐπρόβαλε νὰ μοιρασθῇ ἡ ἀποκτηθεῖσα γῆ· ὁ δὲ συνύπατος αὐτῷ Βηρογίνιος ἦναντιούτο· Καὶ ὁ δῆμος ζητῶν νὰ κυρωθῇ ὁ νόμος τῆς μοιρασίας, δὲν ἥθελε νὰ ἐκεχατεύσῃ· Οὕτεν ἡ Σύγκλητος ἡπείρησεν ὅτι θέλει διορίσῃ Δικτάτορα· καὶ οὕτω φοβηθεὶς ὁ δῆμος τὴν δύναμιν τοῦ Δικτάτορος, ἐξεράτευσε· καὶ ἐνίκησε τοὺς Ε'κβαίους, τοὺς Οὐολούσκους, καὶ τοὺς Ε'-τρούσκους.

λε'. Ε'ν ᾧ δὲ ἥτον διχόνοια εἰς τὴν Ρ' ώμην περὶ νόμων· Α'πιος Ε'ρδώνιος, πλούσιος Σαβίνος, συλλέξας ἐξορίζους καὶ αἰχμαλώτους, ἐνυρίευσε τὸ Καπιτάλιον καὶ τὴν ἀκρόπολιν· ὁ δὲ Κυῖντος ὁ Κιγκινάτος, διορισθεὶς ὑπατος, ἀποκατέσησε τὴν ἡσυχίαν διὰ τῆς βασιείας του γρονήσεως.

λεγον δὲ οὐ πατος Μινούκιος, πεμψθεὶς
κατὰ τῶν Εὐβαίων καὶ Οἰνολούσκων, περιεκλείσθη
ἀπὸ τοὺς ἔχθροὺς· ὅθεν διωρίσθη Δικτάτωρ ὁ Κιγ-
κιννάτος· καὶ νικήσας τοὺς ἔχθροὺς, ἤλευθέρωσε
τὸν Μινούκιον.

λγ'. Ηέλιν ἡγέριθσαν ταραχαὶ εἰς τὴν Ρ' ὀμηρ
περὶ τῶν νόμων· επειδὴ ἔως τότε δὲν εἶχον ἴκανοὺς
γραπτοὺς νόμους, καὶ διφυοῦντο κατὰ συνήθειαν καὶ
πανάδουσιν· καὶ μὲ πολλὰ ὄλιγους γραπτοὺς νόμους.
(.1) Ήεν ἡ Σύγκλητος ἡναγκάσθη νὰ πέμψῃ δέκα ἄν-
δρας εἰς τὰς Αἴθινας· οἱ ὅποιοι, ἐλιθόντες ἐκεῖ,
ἔλαβον τοὺς νόμους τῶν Αἴθηναιών· καὶ τοὺς ἔγερους
εἰς τὴν Ρ' ὀμηρ.

λδ'. Οὐτοι δὲ οἱ δέκα ἄνδρες διωρίσθησαν δὲ ἐν
ἔτος νὰ ἔχωσι τὴν ἐξουσίαν τῶν νόμων • αἰλλ' αὐτοὶ
ἡθελον νὸς τὴν ἔχωσι διὰ Βίου • Οὕτε τὸ πλῆθος
καὶ τὸ σράτευμα ἀπεισήγησαν • καὶ ἐκ τούτων αὐτοὶ
μὲν καθηρέθησαν • διωρίσθησαν δέ σρατηγοὶ ἐκ τῶν
Τριβούνων.

440 λέ. Εἶπειτα δὲ ἐσυγήθησαν ἐπισάται ἐκ τῶν Ηα-
τοκίων, διὰ νὰ ἐκτιμῶσιν ἀκριβῶς κατὰ πενταετίαν
τὰ ὑπάρχοντα δκάζουν· Καὶ τὸ ἀξέωμα τοῦτο ἐλέγ-
θενον μόνοι ἔκεινοι, ὅσοι ἐξάθησαν Υπαῖτοι· Εἴσο-
γήθησαν δ' ἔτι, δύο μὲν νὰ φροντίζωσι διὰ τὸν γιὰν
τοῦ Κρόνου· ὅπου ἦτον τὸ κοινὸν θησαυροφυλάκιον·
δύο δὲ νὰ ἀκολουθῶσι τοὺς Υπάτους καὶ τοὺς ερα-
τηγοὺς εἰς τὸ σράτευμα· Λιωρίσθη δὲ καὶ μαστίς
διὰ τοὺς ερατιώτας· τὸ δποῖον ἔως τότε δὲν ἦτον
διωρισμένον· καὶ ἐκ τούτου ἡκολούθουν τόσα κακά.

λεῖ. Μετὰ ταῦτα δὲ, ἐπειδὴ ἐπείραζον οἱ Βέζιοι,
οἱ Οὐολοῦσκοι, οἱ Εὔζωοι, καὶ οἱ Φαλίσκοι, τοὺς
Πρωμαίους, ἐκήρυξαν πόλεμον κατ' αὐτὸν· καὶ ἔλε-
ξαν δικτάτορα τὸν Μάρκον Φούριον Κάμιλλον· Οὗ-
τος δὲ διατάξας τὸ σφάτευμα, τὸ δποίον εἶχεν ἥδη
μισθὸν διωρισμένον, κατενίκησε τοὺς ἐχθροὺς· καὶ

ἔμβηκε μὲν θρίαμβον εἰς τὴν Ρ' ὁμην· Κατηγορηθεὶς δὲ ἔπειτα, ἐφεγέν εἰς τὴν πόλιν Αὐρδεαν.

λξ'. Καὶ ὅταν ὁ Βρέννος, ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ιταλίᾳ Γάλλων, εἰσέβαλεν εἰς τὰς Ρ' ωμαϊκὰς ἐπαρχίας, π. Χ. καὶ κυριεύσας τὴν Ρ' ὁμην, τὴν κατέκαυσε, καὶ ἐπο- 390 λιώσει τὸ Καπιτώλιον, ὅπου ἐκλείσθησαν οἱ Ρ' ωμαῖοι· τότε ὁ Κάμιλλος χωρὶς νὰ μηδικαζήσῃ, συνάγεται ἐν θεῖα μερικοὺς σρατιώτας, ἥρανται τὴν νύκτα τοὺς ἐχθρούς εἰς τὴν Αὐρδεαν Γάλλους· καὶ προφῆταις εἰς τὴν Ρ' ὁμην, ἐδίωξε τοὺς ἐχθρούς. ὅτεν ισχούσθη Καπιτωλῖος, ἐλευθερώσας τὸ Καπιτώλιον καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ· Εἶπειτα δὲ ἐνίκησεν ὅλα τὰ ἔθνη τὰς ομημαχήσαντα μὲ τοὺς Γάλλους.

λη'. Εγερθέντος δὲ τοῦ Ε' τρονρικοῦ πολέμου, αὐτὸς πρῶτος διωρίσθη Λιγτάτωρ ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς· καὶ νικήσας τοὺς ἐχθρούς, ἐμβῆκεν ἐν Θριάμβῳ εἰς τὴν Ρ' ὁμην· Οὕταν δὲ ἐζάη ἡ Ρ' ὁμην ἀπὸ τοὺς Γάλλους, ὅλας ἤθελε νὰ μετοικήσῃ εἰς τὴν Βιένναν· ἀλλὰ ὁ Κάμιλλος τοὺς ἐμπόδισε, καὶ τοὺς κατέπεισε νὰ ἀνατίσωσι τὴν Ρ' ὁμην· Καὶ οὕτως εισάση δεύτερος οἰκισμὸς αὐτῆς.

λι'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡγέρθη πόλεμος πολυχρονιάτας κατὰ τῶν Σαμνιτῶν. Καὶ μὲν οἶνον ὅτι οἱ Σαμνῖται ἔχασαν πολλὰς μάχας αἰματωδειάτας· ὅμως ὑπέμενον, Βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς Ε' τρονόσκους καὶ Γάλλους· ἔως ὅτου ο Υ' πατος Λούκιος Ηαπύγιος τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος, καὶ ἐλεημάτησε τοὺς τόπους 320 των, καὶ ἐφερεν εἰς τὴν Ρ' ὁμην αἰχμάλωτον τὸν σρατηγὸν αὐτῶν Ηέντιον· ὅπου καὶ τὸν ἐγόνευσαν.

μ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡνάγκασαν οἱ Ταραντῖνοι τοὺς Ρ' ωμαίους νὰ κηρύξωσι πόλεμον κατ' αὐτῶν· οἱ δὲ Ταραντῖνοι ἔχριξαν εἰς Βοηθειαν Ηέρδον τὸν Βασιλέα τῆς Η' πείρου.

μα'. Οἱ δὲ Ηέρδος ἦλιθεν εἰς τὴν Ιταλίαν μὲ εἴκοσι δύο ἐλέφαντας, καὶ τριάκοντα χιλιάδας σρατιώτας· καὶ ἐνίκησε δὶς τοὺς Ρ' ωμαίους· Εἶπειτα δὲ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΕΠΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε.Ε.Κ. ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ

ὑπῆγεν εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ εὐδοκίησε καὶ ἔκει· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Ιταλίαν, καὶ συνῆψε καὶ τρίτην μάχην· εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Μάνιος Κούριος ὁ Χ' πατος τὸν ἐνίκησε κατὰ κράτος· Εἶπερέιφας δὲ ὁ Ηύδρος εἰς τὴν Ηπειρον, ἐφονεύθη εἰς τὸ Αργος (τὴν νῦν Αρταν)· καὶ τὸ βασίλειόν του ἐπεσεν εἰς τὴν ἔδουσίαν τῆς Ρώμης· Ομοίως δὲ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ιταλίας ὑπετάγησαν εἰς τὴν Ρώμην.

μβ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, κατασκευάσαντες οἱ Ρώμηιοι πολλὰ πλοῖα, ἔχινήσθησαν κατὰ τῶν Καρχηδονίων· Καὶ πρῶτος ὁ Μάρκος Αὐτίλιος Ρήγοντος εἰσέβαλεν εἰς τὴν Αργοικὴν· καὶ κατ' αὐχάς μὲν ηὔτύχει· ἔπειτα δὲ, ἐλήφιτη αἰχμάλωτος δὲν ἐνέδρας· Ηεμιρθεὶς δὲ εἰς τὴν Ρώμην ἐπὶ ὑποσχέσει εἰρήνης· αὐτὸς ἐλθὼν, περεκίνησε τοὺς Ρώμαιούς νὰ ἔξακολουθήσωσι τὸν πόλεμον· Καὶ, κατὰ τὴν ἔνορκόν του ὑπόσχεσιν, ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Καρχηδόνα, ὅπου καὶ ἀπέθανε μὲ σκληροτάτας βασίερος· Άλλῃ Ρώμη ἐκδικήθη τὸν θανατόν του· ἐπειδὴ ἔλαβε τὴν Σικελίαν, καὶ ἔκαμε καὶ αὐτοὺς ὑποτελεῖς νὰ πληρώνωσι φόρον.

229 μγ'. Εἶπειτα δὲ ἡ βασίλισσα τῆς Ιλλυρίας Τεύτη ἐφρύσειρε πολλὰ πλοῖα τῶν Ρώμαιων, καὶ ἐφόνευσε μυσικῶς τοὺς πρέσβεις αὐτῶν· οἱ δὲ Ρώμαιοι, καταπολεμήσαντες αὐτὴν, τὴν ἡνάγκασαν νὰ πληρώνῃ φόρον.

μδ'. Εἶπειτα δὲ ἡ κολούθησεν ὁ αἷματωδέσατος πόλεμος κατὰ τῶν ἐντεῦθεν τῶν Αἰλπεων Ιάλλων, τοὺς δὲ ποιόους κατενίκησεν ὁ Μάρκελλος, καὶ τοὺς καθυπέταξεν εἰς τὴν Ρώμην.

217 με'. Μετὰ δὲ ταῦτα, Αννίβας, ὁ σρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, κινήσας ἀπὸ τὴν Ισπανίαν, καὶ διαβὰς τὰ Ηυρηναῖα καὶ τὰς Αἰλπεις, ἥλιθεν εἰς τὴν Ιταλίαν· καὶ ἡ Ρώμη ἤρχισε νὰ πνέῃ τὰ ὄλισθια· Άλλος ὁ Φάβιος, ἀναδειχθεὶς Ιεζτάτωρ, τὴν ἔποσεν, ἀργοπορῶν τὸν ἔχθρον· Οὗτον καὶ ὠνομάσθη

*Α'*σπὶς τῆς Ρ' ὥμης. Σκιπίων δὲ ὁ Κορνήλιος, μεταβὰς μὲν σράτευμα εἰς τὴν Α' φρικὴν, ἐβίασε καὶ τὸν Α' ννίβαν νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Καὶ συνάψας μάχην εἰς τὴν Ζάμην, τὸν ἐνίκησε κατὰ κράτος. Καὶ μὲν αὐτὴν τὴν μάχην ἐκέρδησαν οἱ Ρ' ωμαῖοι τὴν Ι' σπανίαν, τὴν Σαρδινίαν, τὴν Σικελίαν, καὶ πάσας τὰς νῆσους τῆς μεταξὺ Ι' ταλίας καὶ Α' φρικῆς θαλάσσης. Οὐθενὸς δὲ οὐδεὶς τὴν Ρ' ὥμην μὲν ιθρίαμβον, ἔχων εἰς τὸν ιθρίαμβόν του τὸν βασιλέα τῆς Νουμιδίας Συφάξ.

μὲν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τῆς Νουμιδίας ἔγεινε σύμμαχος τῶν Ρ' ωμαίων. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐκίνησαν πόλεμον κατ' αὐτοῦ. οὐθενὸς δὲ Ρ' ωμαῖοι, διὰ τὴν συμμαχίαν, ἔπειψαν τὸν Αἰμίλιον Σκιπίωνα τὸν νεώτερον, ἔχγονον τοῦ Α' φρικανοῦ Σκιπίωνος, καὶ ἔξωλοιτρευσε διόλου τὴν Καρχηδόνα. Ωνομάσθη δὲ ὁ Σκιπίων οὗτος δεύτερος Α' φρικανὸς.

μὲν'. Μετὰ τὴν κατασροφὴν τῆς Καρχηδόνος, ἐπειδὴ οἱ Ρ' ωμαῖοι μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων εύρον καὶ Μακεδονίας. ἔζειλαν Βοήθειαν εἰς τοὺς Α' θηναίους, καὶ ἐνίκησαν Φίλιππον τὸν γ'. Εἶπειτα δὲ, νικήσαντες, καὶ τὸν Α' ντίοχον, βασιλέα τῆς Συρίας, ὅστις ἤλιθεν εἰς Βοήθειαν τῶν Αἰτωλῶν, αὐτὸν μὲν ἡνάγκασαν νὰ φύγῃ εἰς τὴν Συρίαν. τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς ἔκαμαν ἐπαρχίαν των. Εἶπειτα δὲ Ηαῦλος Αἰμίλιος ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν Ηερσέα, βασιλέα τῆς Μακεδονίας. καὶ τὸν ἥχμαλώτισεν. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Μέτελλος ἔκαμε τὴν Μακεδονίαν ἐπαρχίαν τῆς Ρ' ὥμης. Κατετρώπωσε δὲ ὁ Μέτελλος καὶ τοὺς σρατηγοὺς τῶν Α' χαιῶν. Καὶ ἔπειτα ὁ Μούμιος διαλύσας τὸν Α' χαιϊκὸν δεσμὸν, κατέσησε τὴν Ε' λλάδα ἐπαρχίαν τῆς Ρ' ὥμης.

μῆν. Α' φ' οὐ δὲ ὁ Α' ντίοχος, βασιλεὺς τῆς Συρίας νικηθεὶς ἔφυγεν εἰς τὴν Α' σίαν, ὁ λεύκιος Κορνήλιος Σκιπίων, διασιβάσας τὸ σράτευμα εἰς τὴν Α' σίαν, τὸν ἐνίκησε κατὰ κράτος εἰς τὴν Μαγνησίαν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΑΓΓΗΛΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥ

149
II. X.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
Υ.Δ.Ε.Σ.Κ.τ.Π

καὶ τὸν ἡνάγκασε νὰ ἀφήσῃ ὅλην τὴν μικρὰν Αὐσίαν,
καὶ νὰ πληρώσῃ δεκαπέντε χιλιάδας τάλαντα. Εἶκ
τούτου ὁ Σκιπίων ὠνομάσθη Αὐσιατικός.

μθ'. Μετὰ δὲ ταῦτα συνέβησαν πολλαὶ ταραχαὶ

II. X. εἰς τὴν Ε' ωμαῖην. εἰς τὰς ὄποιας κατεσφάγη ὁ Τιβέ-
131 ριος Γράκχος, ὃμοῦ μὲ τριακοσίους φιτριώτας του.

Καὶ μετὰ ταῦτα συνέβη ἐμφύλιος πόλεμος. εἰς τὸν
130 ὄποιον ἐφινεύθη ὁ Ιάϊος Γράκχος, καὶ τρεῖς χιλιά-
δες σμιρατοιώται του. Τούτων δὲ ἀπάντων τῶν τα-
ραχῶν αἵτιον ἦτον τὸ φίλαρχον καὶ ἡ φιλαργυρία τῶν
πατρικίων.

Ε' τούτου καὶ οἱ ἐν Ιταλίᾳ σύμμαχοι, ἐξή-
τησαν νὰ ὀνομασθῶσι συμπολῖται μὲ τοὺς Ε' ωμαίους.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦδυνήθησαν νὰ τὸ ἀποκαύσωσι μὲ
τὸ δίκαιον· τὸ ἀπήλαυσσαν μὲ τὸν πόλεμον· ὅστις
εἰς τρία ᾔτη ἔφειρεν ὑπὲρ τὰς τριακοσίας χιλιάδας
ἐκατέρωθεν· Καὶ οὕτως ἡνάγκασθησαν οἱ Ε' ωμαίοι
νὰ δεχθῶσι τὸ ζήτημά των· καὶ τοὺς διῆρεσαν εἰς
ὅκτω φυλὰς. Ουτος δὲ ὁ πόλεμος ὠνομάσθη συμ-
μαχικός.

νά'. Μετὰ δὲ τοῦτο ὅλοι οἱ πόλεμοι τῶν Ε' ωμαίων
110 ἀπέβησαν εὐτυχεῖς. Εἶπειδὴ κηρύξαντες πόλεμον κα-
τὰ τοῦ βασιλέως τῆς Νουμιδίας Τονγούρού. ἐπει-
γραν κατ' αὐτοῦ τὸν Μέτελλον· ὃ δὲ Μέτελλος ἐν-
103 ρίευσε πολλὰς πόλεις τῆς Νουμιδίας· καὶ διὰ τούτου
ὠνομάσθη Νουμιδικός. Οὐδὲ Μάριος ἀναδειχθεὶς ὑ-
πατος, ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν Νουμιδίαν.

νθ'. Εἶπειτα δὲ μαθόντες οἱ Ε' ωμαίοι, ὅτι ἔρ-
χονται κατ' αὐτῶν πλῆθος πολὺ Κιυβρῶν καὶ Τεν-
τόνων, ἐθνῶν Ερεμανικῶν· ἐσύναξαν οὖην τὴν δύνα-
208 μήν των, καὶ διώρισαν σφατηγὸν τὸν Μάριον· ὅστις
τοὺς κατερρόπισε· καὶ οὕτως ἤλευθέρωσεν ὅλην τὴν
Ιταλίαν ἀπὸ αὐτοὺς.

νγ'. Μιθριδάτης δὲ ὁ σ', ὁ βασιλεὺς τοῦ Ηόντου,
88 ἤγειρε πόλεμον κατὰ τῶν Ε' ωμαίων· καὶ ὑποτάξας
τὴν Αὐσίαν, ἥλθε καὶ εἰς τὴν Ελλάδα, καὶ έφο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΛΗΣΗΣ
ΤΟΜΟΣ ΕΦΗΒΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΘΕΤΗ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

βέριξε καὶ αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν· Κατὰ τούτου διωρίσθη
ὁ Σύλλας· καὶ ἐλίθων εἰς τὴν Εὐλάδα, τὴν ὅποιαν
ἡδη ἐκρίενσεν ὁ Μιθριδάτης, τὸν ἐγίζησε, καὶ τὸν
ἡράγκασεν εἰς εἰρήνην· Άλλη ἐπειδὴ πάλιν ἐκινήθη
ὁ Μιθριδάτης, τὸν ἐγίζησε πρῶτον μὲν, ὁ Λεύκουλ-
λος· ἐπειτα δὲ, ὁ Ηομπῆιος· καὶ τὸν ἡράγκασε νὰ
φορεῖται μόνος τοῦ, διὰ τὰ μὴ πέση εἰς τὰς χεῖρας
τῶν Ρωμαίων.

II. X.
62

νδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγίζησε τὸν νίόν του Φαρού-
χρον Ιούλιος ὁ Καῖσαρ· καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν Ρώ-
μην· ἥλιθον, εἶδον, ἐνίκησα· Καὶ οὕτω διέφορον τὸ
βασιλεῖον τοῦ πόντου οἱ Ρωμαῖοι, ξώς ὅτου ὁ Νέ-
ρων, τὸ ἀποκατέσηστον ἐπαρχίαν αὐτῶν.

47

νε'. Εἰς δὲ τὴν Ρώμην οἱ Υπάτοι διηρέειθησαν
εἰς δύο· Καὶ ὁ μὲν Κορυῆλιος ὁ Κίννας ἦτορ ἐκ
μέρους τοῦ Μαρίου· ὁ δὲ Κορυῆλιος ὁ Οὐράβιος,
ἐκ μέρους τοῦ Σύλλα· διότι οὗτοι οἱ δύο διηρέειθη-
σαν ἀπὸ Σηλοτευπίσι, ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου τοῦ κα-
τὰ Μιθριδάτου· Καὶ οὕτως ἐγέμισαν τὴν ἀγορὰν
τῆς πόλεως ἀπὸ αἴματα.

νξ'. Τέλος δὲ ὁ Κίννας, κατέργυεν εἰς τοὺς συμ-
μάχους, καὶ καλέσας τὸν Μάριον ἀπὸ τὴν Αὐγουστήν,
ὅπου ἔγνυε, φοβηθεὶς τὸν Σύλλαν, λαβὼν δὲ καὶ δύ-
ναμιν, ἥλιθε νικητὴς εἰς τὴν Ρώμην· καὶ ὁ Μάριος
διωρίσθη ὑπάτος· Οὐ δὲ Σύλλας, ἐλιθὼν εἰς τὴν
Ιταλίαν, καὶ νικήσας τοὺς ἐκεῖ ἐχθροὺς του· ἐκν-
ρίσεις καὶ τὴν Ρώμην· ὅπου πολλοὺς μὲν ἐφόνευσε,
πολλοὺς δὲ ἐξόρισε, καὶ τελευταῖον ἐκήρυξεν ἑαυτὸν
Διατάτωρα· Εἶπεται δὲ ἐσύσησε νόμους κακοὺς· καὶ
παρατηθεὶς μόνος του ἀπὸ τὴν δικτατωρίαν, ἀπέ-
θανεν ὡς ἴδιωτης.

νς'. Σαρτόριος δὲ, παλαιὸς γέλος τοῦ Μαρίου,
ἔγνυεν εἰς τὴν Ισπανίαν· Καὶ συναθροίσας ερά-
τεναι, ἐπολέμει πρὸς τὸν Μέτελλον καὶ τὸν Ηομπῆιον
τοὺς ερατηγοὺς τῶν Ρωμαίων, γενναῖως· ἀλλὰ δο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΦΙΛΟΣΦΑΡΙΚΗΣ ΦΙΛΟΒΟΛΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠ. ΚΛΗΜΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

E. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
Ε. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

λοφονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑποερατηγοῦ του Ηερπείνα, ἔδωκε τέλος εἰς τὸ μέρος τοῦ Μαρίου· Διότι ὁ Ηερπείνας, ἥρπασε μὲν τὴν ἀρχιερατηγίαν· ἀλλ ἐνικήθη ὑπὸ τοῦ Ηομπῆϊου, καὶ ἐφονεύθη.

νη'. Η' κολούθησε δὲ καὶ ἄλλο τι εἰς τὴν Ε' ὡμην· Ε' βδομήκοντα δοκτῶν αἰχμάλωτοι, διαβόηξαντες τὰ δεσμὰ, ἔχοντες ἀρχηγὸν Σπάρτακον τινα, Θρᾶκα τὸ γένος, ἔλαβον τὰ ὄπλα· καὶ ἐνίκησαν τὸ πεμφίτεν κατ' αὐτῶν σράτευμα τῶν Ε' ωμαίων· Λύξανοντες δὲ καθ' ἔκασην, ἀντίσησαν καὶ εἰς δύο Χ' πάτονς· Καὶ γενόμενοι ἕως ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες αἰχμάλωτοι, ἥλιθον καὶ εἰς πολιορκίαν τῆς Ε' ὡμης· Ε' νθα, πολεμοῦντες πρὸς τὸν Κρᾶσσον, ἔδειξαν τερύσια ἀνδρίας· ἀλλὰ, φονευθέντος τοῦ σρατηγοῦ αὐτῶν, καὶ πολλοῦ πλήθους, οἱ λοποὶ κατεσκορπίσθησαν· Καὶ τοὺς συναχθέντας ὑζερον πεντακισχιλίους κατέκοψεν ὁ Ηομπῆϊος.

νθ'. Ε' πειδὴ δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν πειρατὰς Κίλικες, ἐλεηλάτουν τὰ παραίθαλάσσαι τῆς Μεσογείου θαλάσσης· Καὶ ἐκ τούτου συνέβαινεν ἐλλειψις τροφῆς εἰς τὴν Ε' ὡμην, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ι' ταλίαν· ὁ Ηομπῆϊος, διορισθεὶς ἀρχιεράτηγος καὶ εἰς τὴν ἔηραν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐκαθάρισεν εἰς τεσσαράκοντα ἡμέρας ὅλην τὴν μεσόγειον θάλασσαν, καὶ ὑπέταξε τὴν Κιλικίαν.

ξ'. Ε' πειδὴ δὲ ὁ Κρᾶσσος καὶ ὁ Ηομπῆϊος ἥχθρεύθησαν πρὸς ἀλλήλους ἀπὸ φθόνου, Ι' οὐλίος ὁ Καῖσαρ τοὺς ἐφιλίωσε· καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Ηομπῆϊον γυναικα τὴν συγατέρα του Ι' οὐλίαν· Καὶ οὕτω φιλιωθέντες οἱ τρεῖς, ἔλαβον ὅλην τὴν διοίκησιν εἰς τὰς χεῖράς των· καὶ ἡ συμφωνία αὗτη ὠνομάσθη πρώτη τριανδρία· Καὶ ὁ μὲν Ι' οὐλίος ὁ Καῖσαρ, βοηθείᾳ τοῦ Ηομπῆϊου, ἔγεινεν ὑπατος· καὶ διωρίσθη σρατηγὸς εἰς τὴν πέραν τῶν Αἴλαπεων Γαλλίαν· ὅπου τικήσας τοὺς Γάλλους, ἐκνούσευσε τὸν τόπον των· Ε' νίκησε δὲ καὶ τοὺς Ε' λαβετοὺς· ἀπέκρουσε δίς καὶ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΦΙΛΟΒΟΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠ. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΑΡΙΝΗΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΣ

τὸν Αὐριόβιον, σρατηγὸν τῶν Γερμανῶν, πέραν τοῦ Ρήγου· ἐπέρασε καὶ εἰς τὴν Βρετανίαν, πλὴν ἀνωφθῆσε· ὁ δὲ Κράσσος ἐφορεύθη εἰς τὸν Παρθικὸν πόλεμον.

ξα'. Οὐδὲ Πουπήιος, ἀποθανόντος τοῦ Κράσσου, καὶ τῆς γυναικός τον Ιονίας, ἥρχισε νὰ φιθονῇ τὸν Καίσαρα, ἀκούων τὰς νίκας του· Οὕτεν ἔδωκε γῆγισμα κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ ἔλαβεν *II. X.* αὐτὸς τὴν διοίκησιν τῶν σρατειμάτων· Τοῦτο δὲ μα-
θὼν ὁ Καῖσαρ, ἦλθε κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ρώμην,
καὶ ἐμβῆκεν εἰς αὐτὴν χωρὶς τινὸς ἀντισάσεως· ἐπει-
δὴ ὁ Πουπήιος ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς
Iταλίας.

ξβ'. Αὐτὸς δὲ ἔγεινε Δικτάτωρ ὁ Καῖσαρ, κατε-
δίωξε τὸν Πουπήιον μέχρι τῆς Ελλάδος· καὶ νική-
σας αὐτὸν εἰς τὰς πεδιάδας τῶν Φαρσάλων, τὸν
ἡνάγκασε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον· ὅπου τὸν
ἐγόνευσε Πτολεμαῖος ὁ Λιονύσιος, βασιλεὺς τῆς Αἴ-
γύπτου, χαιριζόμενος τῷ Καῖσαρι· Άλλ' ὁ Καῖσαρ,
κυριεύσας τὴν Αἴγυπτον, ἀφῆκε βασίλισσαν τὴν Κλεο-
πάτραν, ἀπὸ τὴν ὧδοιαν ἐγέννησε καὶ νίὸν Κα-
σαρίωνα.

ξγ'. Εἶπετα δὲ ἐνίκησεν εἰς τὴν Αὐτοκήν τὸν
βασιλέα τῆς Μαυριτανίας καὶ Νομιδίας· καὶ ἔκα-
με τὸ βασιλεῖόν του ἐπαρχίαν τῆς Ρώμης· Καὶ ἐπι-
σρέψας εἰς τὴν Ρώμην, ἐθριάμβενε πέντε ἡμέρας
κατὰ συνέχειαν.

ξδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὴν Δι-
κτατορίαν διὰ βίου· καὶ ἀνέβαινε προφανῶς εἰς τὴν
αὐτοκρατορίαν· Κατασαιτεὶς δὲ οὖτω μονάρχης τοῦ
κόσμου· πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν του ἐσυγχώρησε, καὶ
εὐηγέτησε, καὶ ἐτίμησε· Διώρθωσε δὲ καὶ τὸ χρο-
νολόγιον τῶν Ρωμαίων διὰ τοῦ Σωσιγένους, περι-
φίμου ἀξονόμου, Αἰλεξανδρέως τὸ γένος.

ξε'. Εἶπειδὴ δὲ ἐδείκνυε προφανῶς ὅτι ἐπιθυμεῖ
τὴν αὐτοκρατορίαν· ὁ Βροῦτος καὶ ὁ Κάσσιος, γενό-

II. X. μενοι ἀρχηγοὶ συνωμοσίας τὸν κατεμαχαίρωσαν εἰς
43 τὴν συνέλευσιν τῆς Συγκλήτου.

ξε'. Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ μὲν Μάρκος Αὐτώνιος, προ-
μεσιζόμενος ἐνδίκησιν διὰ τὸν φόνον τοῦ Καισα-
ρος, συνήγαγε φατρίαν· ἥ δὲ Σύγκλητος ἀντέσησε
πρὸς αὐτὸν τὸν Ιάϊου Οἰκτάβιον· Άλλ' αὐτοὶ μετά
τινας μάχας ἦνώθησαν, καὶ λαβόντες τὸν Μάρκον
λέπιδον πρὸς τὸ μέρος των, ἐσύσησαν τὴν δευτέραν
τριανδρίαν· καὶ ἐμοίρασαν τὰς ἐπαρχίας τῆς δημο-
κρατίας· καὶ ἐκ τούτου συνέβησαν αἱματοχυσίαι ἐπει-
ροι· Καὶ ὁ μὲν Βροῦτος καὶ ὁ Κάσσιος ἀνεχώρησαν
εἰς τὴν Μακεδονίαν· ὁ δὲ Αὐτώνιος καὶ ὁ Οἰκτά-
βιος, ἐλθόντες κατ' αὐτῶν, τὸν ἐνίκησαν κατὰ κρά-
τος πλησίον τῶν Φιλίππων· Καὶ οὕτως ὁ Βροῦτος,
καὶ ὁ Κάσσιος ἐσφάγησαν ἀφ' ἑαυτῶν.

ξξ'. Γενομένης δὲ διχονοίας μεταξὺ τῆς τριτερδρίας,
ὅ μὲν Λέπιδος κατήντησεν ἴδιώτης· ὁ δὲ Αὐτόνιος
διατρίβων εἰς τὴν Αἰγαῖανδρειαν μὲτὰ τὴν ἐρωμένην του
Κλεοπάτραν, ἀγῆκε τὴν σύζυγόν του Οὐκταβίαν·
τοῦτο ενδὼν ἀφορμὴν ὁ Οὐκτάνιος, ἐξράτενσε κατ' αὐ-
τοῦ, καὶ διὰ τοῦ σρατηγοῦ του Αγρίππα κατηγά-
νισε τὸν σόλον τοῦ Αὐτωρίου εἰς τὸ Αὔκτον· τὸν
δὲ Αὐτώνιον ὅμοιον μὲτὰ τὴν Κλεοπάτραν ἐπολιόρκει
εἰς τὴν Αἰγαῖανδρειαν· ὅπου καὶ οἱ δύο ἐφονεύση-
σαν, διὰ τὰ μὴ ληφθῶσιν αἰχμάλωτοι.

ξη'. Οὐτω λοιπὸν δὲ Οὐκάνιος ἐπέζησεν εἰς τὴν
Πρώμην, καὶ ἐθριάμβευσεν· οἱ δὲ Συγκλητικοὶ καὶ
δὲ λαὸς τὸν ἐκήρουξαν Κύπατον, Δῆμαρχον, Τιμητὴν,
Οἰωνοσκόπον, ἄκρον Αὐχιερέα, καὶ Αὐτοχράτορα
τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης σρατευμάτων· Καὶ οἵ-
τως ἔλαβε πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας του.

ξιθ'. Μετὰ δὲ ἐπτὰ ἔτη προσεποιήθη, ὅτι θέλει
νὰ ξήσῃ ὡς ἀπλοῦς πολίτης, καὶ παρηγέτο ἀπὸ ὅλως
τὰς ἀξίας· ἦ δὲ Σύγκλητος τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ εἰναι
μονάρχης· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐδέχετο τὸ ὄνομα Ποίγγηψ,
καὶ Δικτάτωρ, τάχα ἀπὸ μετριοφοσύνην, τὸν ἐδιοκαν

τὸ ὄνομα Αὔγουστος· τὸ ὅποιον οἱ Εὐλητοὶ μετέφρασαν Σεβαστὸς· Καὶ ἀπὸ τὸν Ιούλιον Καίσαρα ὠνομάσθησαν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἀπόγονοί του Καίσαρες.

ο'. Μείνας δὲ Οὐκτάβιος ὁ Αὔγουστος μονάρχης τῆς οἰκουμένης, οὐχιν καὶ βοηθοὺς τὸν Αὐγούστουν καὶ τὸν Μαικήναν, τοὺς ὑπάτους, ἔξηλειψε τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, συνέσησε νόμους ὀφελιμωτάτους, καὶ διώχεις σφράγες· Ηγάπα δὲ καὶ ὑπερασπίζετο τὰς ἐπιζήμιας καὶ τὰς τέχνας· Εὐκτισε μεγαλοπρεπῇ ὑπομνήματα εἰς τὴν Ρώμην· Εἰρήνευσε τὴν Ισπανίαν· Άισα δὲ τοῦ προγονοῦ του Λορύσου ὑπέταξε πολλὰ μέρη τοῦ Ρήγου· καὶ ἔξετεινε τὸ κράτος τῆς Ρώμης ἀπὸ τὰς Αὐλπεις ἕως τοῦ Λανουβίου· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Λορύσος ὠνομάσθη Γερμανικὸς· Ευσύζησε δὲ καὶ δισχιλίους σωματοφύλακας, τοὺς ὅποιους ὠνόμασε Πραιτωριανοὺς.

οα'. Λέγουσι δὲ, ὅτι ἐθέσπισε νὰ μὴν ὄνομάζῃ τὶς τινα κύριον, μήτε αὐτὸν τὸν Καίσαρα· ὅστις διως τολικήσῃ νὰ προφέρῃ εἰς τινα τοῦτο τὸ ὄνομα, διώρισε νὰ γίνηται δοῦλος ἐκείνου.

οβ'. Αὐστενήσας δὲ, ἀπέιθανεν εἰς τὴν Νάλαν, πόλιν τῆς Καπανίας· καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὠνόμασαν τὸν ἥρτον μῆνα Αὔγουστον εἰς τιμήν του.

ογ'. Εἰς τὸ τριακοσῖον ἔτος τῆς μοναρχίας τοῦ Αὐγούστου ἐγεννήθη ὁ Ιησοῦς Χριστός, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

οδ'. Τιβέριος δὲ Κλαύδιος, ὁ ἀνὴρ τῆς Ιούλιας, M. X. θυγατρὸς τοῦ Αὐγούστου, γλαύξε τὴν αὐτοκρατορίαν· 14 Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφάνη χλυκὺς, καὶ ζηλωτὴς τῆς δικαιοσύνης· ἔπειτα δὲ ἔδειξε τὸν χαρακτῆρά του, γεισας τὴν καθέδραν του ἀπὸ ἀπείρους φόνους· Καὶ δοθεὶς εἰς θηριωδεσάτας ἀσωτείας, ἡμέλησε τὴν διοίκησιν· Οὕτεν οἱ μὲν Λίκαι καὶ οἱ Σαρμάται ὑπέταξαν τὴν Μοισίαν· οἱ δὲ Γερμανοὶ κατηρήμιωσαν τὴν Γαλλίαν· καὶ οἱ Πάρθοι εἰσέβαλον εἰς τὴν Αρμενίαν· Καὶ ἐκ τούτου ἥρχισεν ὁ δεσποτισμὸς τῶν

αὐτοχρατόρων, καὶ τὸ νὰ ὑποτάσσηται ἡ Σύγκλητος εἰς αὐτοὺς.

Μ. Χ. οε'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τιβερίου ἔλαβε τὴν **38** αὐτοχρατορίαν ὁ Γέττος, ὁ νιὸς Λρούσου τοῦ Ιερομανικοῦ, ὁ ἐπονομασθεὶς Καλιγούλας· ὅστις ὑπερέβη τὸν προκάτοχόν του εἰς τὰς ἀσελγείας καὶ ώμότητας· ἐπειδὴ ἔφθασε καὶ εἰς αἵμομεζίαν μὲ τὰς ἀδελφάς του· καὶ ἐγόρευε πολλοὺς συγγενεῖς του· Εἶτα φεδεὶ καὶ θηρία μὲ κρέατα ἀνθρώπων· καὶ ἐπειθύμει νὰ ἔχωσθε ὅλοι οἱ Ρ' ωμαῖοι ἔνα λαμπὸν, διὰ νὰ τοὺς κωψῃ εὐκόλως· Ηὕτω δὲ καὶ νὰ λατρεύηται ὡς Θεός· **Α'**λλ' ἐφονεύθη τέλος πάτων ἀπὸ τοὺς δομιφόρους του.

41 οε'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Γαϊού ἡ Σύγκλητος ἡθέλησε νὰ συζήσῃ πάλιν τὴν δημοκρατίαν· ἀλλ' οἱ Ηρακτωριανοὶ κατέσησαν Καίσαρα τὸν θεῖον τοῦ Γαϊού Κλαύδιον, ἥδη πεντηκονταετῆ ὥρτα· Οὗτος ἐφάνη μᾶλλον ἀνόητος ἢ κακότροπος· ἐπειδὴ ἐξόλισε μὲν τὴν Ρ' ώμην μὲ διαμόρφωσης οἰκοδομῶν, καὶ κατέπαυσε τὴν ἐπανάγασιν τῶν Μαυριτανῶν, καὶ ἐνυρίευσε τὴν Βρετανίαν· ἀλλὰ πεισθεὶς ἀπὸ Μασσαλίαν τὴν τοίτην γυναικά του, ἔσφαξε τριάζοντα συγκλητικοὺς, καὶ τριακοσίους ἵππεis· Εἶπειται λέγον τὴν ἀνεψιάν του Ρ' οὐλίαν γυναικαῖα, κατεπείσηη νὰ ἀφῆσῃ τὸν νιόν της Νέρωνα διέδοχον· καὶ τούτου γερουμένου, τὸν ἐφαρμάζωσεν ἡ ίδια.

45 οε'. Νέρων δὲ, ὁ νιὸς τοῦ Αιόμητρού καὶ τῆς Γούλιας, ἐβασίλευεν ἀντὶ τοῦ Βρετανικοῦ νιοῦ τοῦ Κλαύδιον· Καὶ καὶ ἀρχὰς μὲν ἐφάνη ἀγαθώτατος· μετὰ πέντε δὲ ἔτη ἔγεινεν ἡ μάστιξ τῆς ἀνθρωπότητος· Εἶσφαξε τὸν νιόν του, τὴν μητέρα του, τὴν γυναικά του, τὸν διδάσκαλόν του, καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐπισήμους συγγενεῖς καὶ οἰκείους· Εἶπανσε τὴν Ρ' ώμην διὰ νὰ ἴδεασθῇ, ὡς λέγονται, τὴν παροχαῖαν τῆς Τρῳάδος· καὶ ἐπειτα κατεδίωκε τοὺς Λοιξιανοὺς ὡς αἰτίους· Εἶσειλε δὲ κατὰ μὲν τῶν Ηάρων ἀρχιερά-